

המאור שבתורה

מעט מן האור דוחה הרבה מן החושך

לע"נ: מו"א עט"ר הכ"מ חיים בן שמחה ז"ל לרפואת והצלחת: שמחה בת נעימה תחי'

שבת ה' סיון התשע"ו

הדלקת נרות	צאת השבת	ר"ת
19:30	20:21	י-ם
19:27	20:19	ת"א
19:31	20:22	ח"פה
19:27	20:18	ב"ש

כל הזכויות שמורות

יצא לאור להעמקת התורה ועמלה
עורך: יובל דהאן נ"י 050-4194600

אדם צריך להתחרות מול צדדיו השליליים, ולא מול התכונות הטובות שלו חברו..

כאשר היה הגאון רבי יהודה יהושע צדקה זצ"ל נתקל ברכב נוסע בשבת היה קורא לנגדו ש-ב-ת!!! פעם התדפק על דלת ביתו אדם שאינו דתי ומראהו היה כאדם אלים ומסוכן להחזיק את הרב ובני ביתו חששו כי הוא עלול לעשות משהו אולם רבי יהודה יצא אליו בנועם ובסבר פנים יפות ושאלו להפצו. "באתי אל הרב, כי הרב קרא פעם לנגדי בעת נוסעי בשבת 'שבת' הרגשתי שהצעקה יוצאת מלב כאוב ודואב זה הייתה זעקה שונה מכל מה ששמעתי עד היום ובאתי לשמוע מה כ"כ כאב לרב..."

רבי דוד הכהן זצ"ל נולד בעיר "רדוד" במרוקו, שם התגוררו כהנים רבים עד כי היתה העיר נקראת "עיר הכהנים", במקום הזה ישב רבי דוד בין החכמים ונתגדל רבות בתורה וביראה. אומנם יום קודם כניסתו לעול המצוות, נרצח אביו ע"י פורעים ערבים, ומיד ברח אמו יחד עם ילדיה לעיר אחרת, שם בתנוהו חכמי המקום, וראו כי לגדלות נוצר. ואכן כבר בימי בחירתו היה ומרביץ תורה מופלג, וזכה להעמיד מאות תלמידים לתורה וליראה.

אי שפיות: לעשות אותו דבר שוב ושוב ולצפות לתוצאות שונות.

על הכסיל והטיפש - הכסיל שוגה ממוחו והטיפש שוגה מלבו

הגאון רבי בן ציון ח' כהן זצ"ל היה רבה של זוהרא שבבלוב. לאחר שהשיא את בנו, והזוג הצעיר הגיע להתארח אצלו, הבחינה הכלה בתופעה, אשר נראתה לה מוזרה. בערב שבת היה חותנה הרב שב מבית המדרש ובידו סל פרות שקנה בשוק לכבוד שבת. הניח בביתו את הסל ומיד שב על עקבותיו. כעבור שעה קלה נכנס שוב הביתה ובידו סל ירקות מובחרים, הניח את הסל ושוב מהר לצאת. לא עברו דקות ארוכות, והנה נכנס הרב שוב הביתה ומסר לבני הבית גרעיני דלעת וחמניות, וכבר נסגרה הדלת שוב מאחוריו.

כאן כבר לא יכלה הכלה להתאפק ושאלה את חותנתה בפליאה רבה "מדוע אינו מרכז את כל הקניות יחד, לא חבל על הזמן והטרחה?" נענתה הרבנית: "כך נוהג חותניך היקר לכבוד שבת קודש, לטרוח בנפרד עבור כל מצרכי השבת, ובוהו מתרבה כבוד השבת!".

לגדול בבית גדול וקדוש כבית הרבי **זוועהיל** זצ"ל לא דבר קטן הוא, ולא בחינם הגיע רבי יוחנן גניאן זצ"ל לדרגות כה רמות בעבודת הבורא במשך ימי חייו. דבקו רבו הקדוש מזוועהיל היתה ללא גבול, הוא היה מזכירו בכל עת ועידן ברמת וחללה ומפליג בגדולתו וקדושתו כאחד מן הראשונים, שכן ידוע היה רבי שלומק'ה לבעל רוח קודש אמיתי, ומכל קצווי הארץ היו באים להיוועץ עימו. מרוב אהבתו לרבו שגור היה רבות על לשונו של רבי יוחנן: 'כך קבלתי מרבי הקדוש מזוועהיל' וממה שקיבל מרבו הקדוש איש לא יכל להזיזו...

אתה מתבגר ביום בו אתה צוחק על עצמך בפעם הראשונה

למה נקרא חג-השבועות 'זמן מתן תורתנו' ולא 'זמן קבלת תורתנו'? - משום שזמן מתן התורה אכן אירע ביום זה לפני אלפי שנים, אבל **זמן קבלת התורה** אינו מוגבל ליום אחד, אלא יהודי חייב לעסוק בקבלת התורה מדי יום ביומו.

את ימי העולם אפשר לחלק לשתי תקופות: **הראשונה** מכריאת העולם ועד מתן-התורה, **השנייה** מזמן מתן-התורה. מאז נקרא ישראל בכינוי חיבה מיוחדים: 'עם סגולה', 'העם הנבחר', 'גוי קדוש'.

"פוקד עקרונות" - סיפר רבינו הרב מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל, המפתח השלישי שלא נמסר לבשר ודם הוא מפתח של חיה, כמ"ש 'ויזכור אלוקים את רחל וישמע אליה אלוקים ויפתח את רחמה', המפתח של יולדת **בידו של הקב"ה**, לא ביד הדוקטור ולא ביד הפרופסור, אלה לא שווים כלום אולי לפעמים הם מציעי, נותנים איזו עצה, אבל הכל בידו יתברך. היה פרופסור אחד, כבר מת, שהיה חכם גדול בעינינו הריון של נשים, והלכה פעם אחת מהקרובות שלנו לטפל אצלו, אחרי כמה שנים שלא היה הם ילדי. אחרי שבדק אותה שבע בדיקות ושבע חקירות, אמר לה, תראי, אם יצמח לי **בכף היד** שערות, את תלדי בנים, כלומר אין לך שום סיכוי. הלכה הביתה בוכה. לא עברה שנה ופקד אותה הקב"ה. יש לה עכשיו שבעה בנים.

נקודה למחשבה היה זה בוקר עמוס במרפאה המקומית. בשעה שמונה וחצי, איש זקן, בשנות השמונים לחייו, **נכנס למרפאה** על מנת להוציא תפרים מפצע בכוהן ידו שחבשו ביום הקודם. האיש אמר לפקידת הקבלה כי הוא ממחר מאד מאחר ויש לו פגישה דחופה בשעה תשע. התפעלתי מהחזיונות של האיש הזקן ואמרתי לו שישב וימתין כיוון שיעיתי שהרופא המטפל בו עסוק מאד ותעבור לפחות שעה עד שיתפנה. ראיתי כי האיש מסתכל כל הזמן בשעונו והחלטתי לטפל בו כשהתפנית לכמה דקות מהחולים שלי. תוך כדי הטיפול שאלתי אותו לאן הוא ממחר והאם יש לו פגישה חשובה עם איזה רופא.

האיש ענה לי: לא, איני הולך לפגוש רופא. אני צריך ללכת **לבקר את אשתי** הנמצאת במחלקה סיעודית בבית החולים ולאכול אהה ארוחת בוקר. שאלתי את האיש מה מחלת אשתו והוא ענה כי היא מאושפזת בבית החולים כבר מספר שנים מאחר והיא חולה במחלת **האלצהיימר**. בתום הטיפול שאלתי את האיש, האם אשתו תדאג מאד אם הוא יאחר קצת. הוא ענה לי "לא, היא לא תדאג, היא אינה יודעת מה קורה איתה, היא אינה מזהה איש וגם לא אותי בחמש השנים האחרונות".

התפלאתי מאד ושאלתי אותו "ואתה הולך אליה כל בוקר למרות שאינה יודעת מה קורה איתה ואינה יודעת מי אתה?". האיש חיך, ואמר "היא אינה יודעת מי אני, אבל **אני יודע מי היא** ומה היא היתה", והוא יצא מהמרפאה לדרכו.

ליזכור את האדם **בימי הוזהר** שלו לא מתי שהוא בירידה או בבריאות או כלכלית להעריך ולכבד בכל מצב(העורך)

סיפר בנו שליט"א: פעם התקשר אלי רבי **יוסף טולדאנו** זצ"ל: לפני ראש חודש ואמר לי בבקשה תשיג לי סכום מסוים בתרומה או בהלוואה אני מוכרח "הסכום היה גדול", אמרתי לו אבא בשביל מה אתה צריך סכום כזה? אבא אמר לי קבלתי על עצמי להתחזק **חמשה אברכים** ככולל מסוים ותמיד ה"ת עזר וכעת נתקעתי, אם תוכל להשיג לי בתרומה או בהלוואה עד שהשי"ת ירעיף עלי בחסדו. תמהתי בקול ואמרתי: הרי אינם אברכים שלך? אמר לי אבא, וכי מה זה נקרא שלך מה זה לא שלך **אני לא מבין** על מה אתה מדבר..

והיה אומר כי אביו הקדוש רבי **ברוך** זצ"ל תמיד היה אומר: אני פעם משמש בתפקיד "רבי לקח", שהיה לוקח מזה ונותן לזה.

שאל יהודי שאלה ותקבל שאלה נוספת כתשובה

האמת המוחלטת" סיפר הג"ר **זלמן רופטברג**, ראש ישיבת בית מאיר, שפעם אחת הזדמן הגה"צ **רא"א דסלר** לשיחה שנאמרה מפי רבנו בירושלים. נושא השיחה היה מידת האמת של יעקב אבינו. לאחר השיחה אמר הרב דסלר: "כאן אפשר לשמוע את האמת בטהרתה. אילו היינו חיים על פי אמת זו, היה עלי לארוז את חפצי ולבוא לכאן כדי לשמוע את האמת מפי רבי **יחזקאל!**" וכך כתב הרב דסלר במכתב: "איך אעז פנים להשתוות עם הגדולים בעלי המוסר שבדור, אל מי תדמיני, אל רבי יחזקאל? הלוואי והייתי ראוי **לראות מרחוק** את מחיצתו בעולם האמת!... והוא משארית שוחרי המוסר האמיתיים..."

הלך הרב הקדוש רבי **לוי יצחק מרדיצ'וב** זיע"א להסתופף בצילו של רבי **שמעלקא מוינקלשבורג** זיע"א. דעת חותנו לא היתה נוחה ממעשהו. כששב שאלו: "מה למדת אצל רבך?" השיבו רבי לוי יצחק: "למדתי שיש אלוקים בעולם." שאל החתן: "ומי אינו יודע זאת?" קרא למשרתת ושאלה: "האם ידוע לך שיש בורא לעולם?" והשיבו: "**בוודאי!**" נענה רבי יצחק: "היא אומרת, אתה יודע, ואני רואה בעיני..."

פנס הלך רבי **חיים מצאנז** זצ"ל עם בנו, שהיה עדין נער, להקביל פני הרב דמתא. והביט וראה שם הרבה כלי כסף. ובהזרתו אמר לבנו: אתה **בודאי מקנא** למה אין לאביך כלי כסף. אמר בנו: כן. אמר לו: אלו היה לאביך מעות על כלי כסף, טוב היה לפרנס עניים והמותר לתן לצדקה.

בדור של "וימש חושך" בדורות שהרכבת לא מספיקה למשוך עם קטר אחד, יש להוסיף קטר בסוף רכבת **ואו מוסיפים** קטר נוסף בסוף הקרונות. אלו הקטרים שהקב"ה העמידם לסייע לגדולי הדורות לעזור להם להנהיג את עם ישראל בדרך ישראל סבא.

גאון **ישראל משעבין** זצ"ל היה המנהיג לפני העם עמוד האש לפני המחנה – הקטר הקדמי רבי **יעקב רוזנאים** הגדול מלבד גדולתו היה הוא זה שהתנדב להיות הקטר מאחור ללמד דעת

ולהועיל לעם ישראל יחד עם גדולי הדור – לדחוף מהעורף... ושיהיה אבדו מעמנו בתקופה אחת. או לנו, ווי לנו!

מדי בוקר אני ממחר מאוד לעבודה ולכן נוסע 130 קמ"ש וחוצה פס לבן. האם צריך להגיד "הגומל" כל שני וחמישי או לרכז את כל ה"גומלים" בשבת? ת- לא משנה-העיקר שתלמד את ילדיך **להגיד קדיש יתום.**

כ"ב אדר א' **תשי"ג** עדי הראיה ששרדו מגיא ההריגה ידעו לספר, כי הגאון החולה בן השבעים ושתיים היה היחיד **בגטו הליטאי**, שלא גרע מזקנו, ומוכן היה ליהרג ולא להעביר את זקנו.

הרב **שפירא** נחשב לעמוד האש של קהילתו, הוא עודד את כולם בתחושת התקווה, כי תשועת ה' תבוא כהרף עין, והנה למרות **סכנת הנפשות** להתקהל בפומבי, השתתפו בהלוויות כעשרת אלפים איש.

הדרך להיות ה" היא להביט סביבנו בעין טובה, וכוח המחשבות והרצונות הטובים לעשות את העולם טוב.

רשימת תפוצה info@hamaor.net

"משולחן ננוה" דברי תורה מפי: ראש מוסדות "אור החיים" הרה"ג **ראובן אלבו** שליט"א.
וְהִתְיַדְוּ אֶת חַטָּאתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ (במדבר ה, ז).
כתב הרמב"ם (פ"א מהלכות תשובה ה"א): "כל מצות שבתורה בין עשה בין לא תעשה, אם עבר אדם על אחת מהן בין בזדון בין בשגגה כשיעשה תשובה וישוב מחטאו חייב להתוודות לפני האל – לברוך הוא, שנאמר **וְהִתְיַדְוּ אֶת חַטָּאתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ** – זה וידוי דברים (ספרא, אחרי מות פרעה ד)..."

וכל המרבה להתוודות ומאריך בעניין זה הרי זה משובה וכו'.
ונספר, כידוע במשך הדורות עשו הרוסים ערות רבות ומרורות ליהודים, אם זה בגזירות שונות ומשונות ואם זה בעלילות וכדו', ולכן כשהייתה אפשרות היו עוזבים יהודים רבים את רוסיה ועוברים לגור בדרום אפריקה, שם חיו גם חלק מיהודי אמריקה והעליחו מאוד במסחרם ונהפכו לעשירים גדולים, אך **יוֹשֵׁמֶן יִשְׂרָאֵל וַיִּבְעֵט שְׁמֹנֶת עֶבְרִית וַיִּשֶׁט אֶל־קַ עֲשׂוֹהוּ** (דברים לב, טו), שכחו את ה' יתברך ואת מצוותיו ואף פתחו את מפעליהם בשבת רח"ל.

באותה תקופה הגאון רבי **יוסף כהנמן** זצוק"ל (הגאון מפונוביז), הקים ישיבה וישאל את החפץ חיים אם כדאי לנסוע לדרום אפריקה ולבקש מאותם יהודים רחוקים שיתרמו ביד נדיבה לשיבה ויעזרו בהקמתה ובהמשך פעילותה.
החפץ חיים השיב לו בחיוב וביקש למסור להם שלא קשה לחזור בתשובה, צריכים רק לקיים פסוק אחד – **וְהִתְיַדְוּ אֶת חַטָּאתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ**, הרב מפונוביז מסר להם את המסר והם התעוררו מכך ושוב בתשובה שלימה ואף ביקשו שישלחו אליהם תלמידי חכמים שיורו להם את הדרך אשר ילכו בה ואת המעשה אשר יעשו (מושאל משמות יח, כ).

לפני כעשור שנים ביקרתי שם והופתעתי לראות שיש שם כמה וכמה קהילות חרדיות "קהילת מהרש"א", "קהילת אור שמח" ועוד) והאנשים בה יראי שמים בתכלית, וכל זאת מהתוודות על החטא!
יהי רצון שנוכח לשוב לפניו יתברך בתשובה שלימה ונקבל את התורה הקדושה ביום מתן תורה באהבה ושמחה, אמן.

שבת שלום ומבורך לכל בית ישראל

וכתב הגאון רבי **אלחנן וסרמן** הי"ד, שסיבת הסיבות של כל הצרות הבאות אלינו היא שכחת התורה,

ולפיכך **חיוק בלימוד התורה** הוא הצלה גם במובן הגשמי, והעומד מנגד בשעות קשות אלו, ואינו מתחזק בתורה, עובר על איסור "לא תעמוד על דם רעך".

חָבֵר שֵׁשׁ לוֹ בַּעֲנֵה בְּגִשְׁמִיּוֹת, כְּגוֹן שֶׁהוּא אוֹהֵב לְאָכֹל וְלִהְנוֹת יוֹתֵר מִדִּי, וּמִתְנַהֵג בְּצַנְיָה זֹלָה מִדִּי, כֹּל זֶה לֹא נוֹרָא, וְעֵדִין אֵין זֶה נֶחָשֵׁב לְחֹבֵר רַע, כִּי זֶה בְּגִשְׁמִיּוֹת בְּלִבָּד, וְלֹא מִשְׁפִּיעַ עַל אֲחֵרִים. אֲבָל חֹבֵר לִסְפֵסֵל בְּבֵית הַפְּנִסֵת וּבְבֵית הַמְדַרְשׁ, אֲשֶׁר הוּא **אֲדִישׁ** בְּעֹבֹדֵת ה', וּמִתְנַהֵג בְּלִיצְנוּת, וּמְדַבֵּר שְׁטִיּוֹת, אֵין לוֹ כֶּמֶה רְחוּמִית, וּמִתְלַהֵב מִהֲנָאוֹת שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, וּמְדַבֵּר עַל כֶּן הַרְבֵּה, זֶה חֹבֵר **שִׁמְצוּה** בְּחֻקְמָה רַבָּה לְהִתְרַחֵק מִמֶּנּוּ.

כל העלונים: hamaor.net

אישה עוסקת במטבח בטיגון ביצים כשבעלה חוזר הביתה, נכנס למטבח ומיד מתחיל לצעוק: "תוסיפי עוד שמן זה ידבק לך" "תהפכי, תהפכי את הביצים..." עכשיו? "את רואה, צריך עוד שמן?" "תוסיפי שמן, הנה זה נדבק לך" "תהפכי עכשיו, תהפכי את הביצים. תזדורזי" "זה מתיז מסביב" "יותר מלח. יותר מלח אמרת לך" האישה מתעצבנת: "מה קרה לך? מה אתה צורח, אתה חושב שאני לא מסוגלת לטגן ביצים בלי עזרה?" בעלה עונה: "רק רציתי להמחיש לך את ההרגשה שלי כשאני נוהג **ואת יושבת לידי...**"

"וירא העם ויננוו" בשעה שראו ישראל אלוקות, מיד 'וינוו' – נעשתה אצלם תנועה של חיים. יחסי **אב ובן יחיד** "הייתם לי סגולה מכל העמים". יחסי של הקב"ה לבני-ישראל הוא כיחס האב אל בנו-יחידו.

אחד מביטויי **הקרבה המיוחדים** שהקב"ה מגלה לבני-ישראל מופיע בפסוק שלפנינו, כשהקב"ה פונה אל בני-ישראל ואומר להם: "הייתם לי סגולה מכל העמים".

נחלתה האמונה הפשוטה מהיום הבהיר האמיתי הראשון, כאשר ה' יתברך הביא אותנו למעמד ה-**סיני**, כשנתן לנו את התורה הקדושה ואמר "אנוכי ה' אלוקיך" – מאותו היום נחרתה בנפש בני-ישראל **האמונה הפשוטה**, שכל המתרחש אצל כל יהודי, בכל מקום שהוא, הוא בהשגחה פרטית.

ישנו מי שסבור, שרק כאשר "צרה ויגון אמצא" אז הוא הזמן ש"בשם ה' אקרא", ואילו כאשר הקב"ה עוזר לו, וטוב לו, ומאומה לא חסר לו אז אין לו על מה **להתפלל כביכול**. על כך קורא דוד המלך "אנא ה' מלטה נפשי" – הצילני מדעה פסולה זו... ימנע את עצמו מללמוד לימודים הזורים אשר הם לא יתנו שום פרי לאלו אשר תקוות הוא להיות גדולי צורה ויראה אשר לזה נברא האדם ובוהו יקנה **חיי נצח ועונג** בלי תכלית... והלימודים הזורים נותנים אשר בהם מטעה האדם את עצמו לחשוב כי בזה יהיה לו כל הצטרכותו, ואנחנו **מאמינים** בה' יתברך כי כל מזונותיו של אדם קצובים בראש השנה.

לעילוי נשמת: שרון בן זחבה, ניסים בן רימה, שרה בת חורשיד, דינה בת ורבי, יוסף דהאן בן שמחה, ליאור בן אילנה, ששון בן טיפחה, שמחה בת לולו, יחיאל בן לולו, פנחס חיים אוהנה בן חנינה, נעימה בת עזיזה, שולמית חיה בת אסתר, סעידה מול בת יעקב, מלכה בת שרה, פנחס בן פנחס, יגאל בן מלכה, דוד ומרים אלכנן, הרב אלעזר בן שמחה, יחזקאל בן אוריית, יחזקאל בן שמחה, דדה בת אסתר בוננים, יעקב בן נטלי, רפאל בן קלרה, הרב יעקב יוסף בן מרגלית, אלברט בן זוהרה אליעזר בן רגינה, אפרים אליהו בן מרים, שלום בן אורה מורי, הרב יורם אברגיל, הרב יהודה יאיר, שמעון בן רינה **מן הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה**

